

การเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ Preparation for Higher Education Management under New Normal

ปฏิภาณ กิตตินันท์วัฒน์*

อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ (สามภาษา) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Patipan Kittinanthawat*

Lecturer of Communication Art (Trilingual), Faculty of Communication Art, Rambhai Barni Rajabhat University*

Corresponding author E-mail: patipan.k@rbru.ac.th

(Received: September 23, 2021; Revised: August 21, 2021; Accepted: October 11, 2021)

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ เพื่อประสิทธิผลของการเรียนการสอนแบบความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาที่เหมาะสม สำหรับองค์ประกอบ การเตรียมความพร้อมด้านนักศึกษา นักศึกษาควรเปลี่ยนระบบความคิด ทักษะคิด เปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีกับการเรียน ทางไกลและการเรียนออนไลน์ องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาควรมีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน มีคุณธรรม มีความรู้ การกำหนดวิธีการสอนควรเลือกกระบวนบริการ สื่อสารกิจกรรมการเรียนการสอน วัดและ ประเมินผล ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพและมีปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความสนใจของนักศึกษา องค์ประกอบ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี ควรมีการบูรณาการเทคโนโลยีการศึกษา ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา ส่งเสริมให้ระบบการจัดการศึกษาเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและเชื่อมต่อเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนควรมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการ การศึกษา เนื่องจากกิจกรรมการจัดการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีช่วยในการสอนจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้กับนักศึกษา อาจารย์ ผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่านักศึกษาสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองแล้วพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในการนำ เทคโนโลยีไปใช้เพื่อการศึกษาและหาความรู้ด้วยตนเองได้ตลอดชีวิต

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม, การจัดการศึกษา, ความปกติใหม่

Abstract

The author's objective is to present how higher education could be catered under a new normal model for the effectiveness of new normal teaching methods towards higher-education students. The results revealed that students should change their thinking systems, attitudes, and behaviors of using online and distance learning technology. Teachers should have technological managerial skills which help manage higher-students' education since this can stimulate their interests. The teachers should realize a concept in which students are able to create knowledge by themselves. They should develop students to have knowledge, skills, including promoting students to apply some technological tools to acquire knowledge

throughout their learning lives. Philosophies of learning contents should be reasonable, strengthening, virtuous, and insightful. Servicing and facilitating teaching methods should be selected. The teachers should convey effective contents and learning activities, measure and evaluate academic outcome. The teachers should foster interactions that are linked to students' interests. In terms of educational technology, the teachers should integrate educational technology with their teachings, promote educational management systems which could help access information infrastructure and appropriately connect information technology with one another. The instructors need to be insightful at using technology to help manage education due to the fact that technology-based educational management activities potentially stimulate students' interests for their sustainable livings.

Keyword: Preparation, Educational Management, New Normal

1. บทนำ

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2563) กล่าวว่า “โลกหลังโควิด-19” จะเป็นโลกที่มีการพลิกโฉมครั้งใหญ่ เป็นการปรับเปลี่ยนทั้งเชิงโครงสร้างและพฤติกรรมแบบ “ภาคบังคับ” ที่ต้องแลกความเป็นส่วนตัวกับความเป็นส่วนรวม โลกหลังโควิด-19 จึงเป็นโลกที่ผู้คนต้องอิงอาศัยกันมากขึ้น การกระทำของบุคคลหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อผู้อื่นไม่มากนักน้อย จนอาจกล่าวได้ว่า “จากนี้ไป ผู้คนในโลก สุขก็จะสุขด้วยกันทุกข์ก็จะทุกข์ด้วยกัน” ผู้คนกำลังดำรงชีวิตอยู่ใน “โลกที่ไร้สมดุล” ความไร้สมดุลในสภาวะที่ต้องอิงอาศัยกันมากขึ้นก่อให้เกิดความไร้เสถียรภาพและความไม่มั่นคงปลอดภัยตามมาเกิดเป็น “วงจรอุบาทว์โลก” ที่ทำให้ต้องเผชิญกับความเสี่ยงและภัยคุกคามอยู่ตลอดเวลาและนำไปสู่ “วิกฤตโลก” ดังนั้นหากต้องการให้ความเป็นปกติสุขกลับคืนมาหลังโควิด-19 ต้องคืนความสมดุลให้กับโลกธรรมชาติปรับสมดุลในปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์พร้อม ๆ กับลดทอนการบริโภค การผลิต การแข่งขัน การใช้ทรัพยากร จากนี้ไปเวลาจะทำอะไรต้องคิดให้ลุ่มลึกและแหลมคมมากขึ้น มองออกไปในมิติที่กว้างขึ้นและไกลขึ้นที่สำคัญต้องคิดเพื่อส่วนรวมและคิดเพื่อคนรุ่นหลัง

การศึกษา ถือเป็นอีกสิ่งสำคัญต่อมนุษย์ เป็นอีกปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสังคมประเทศชาติ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ การศึกษาในประเทศไทยเป็นการจัดการโดยรัฐซึ่งควบคุมกำกับดูแลโดยกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา (พฤษภา ครีเอแสง, 2558) ในสมัยก่อนการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามักจะเป็นรูปแบบอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาต้องได้พบหน้ากัน การเรียนการสอนเกิดปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบใกล้ชิด จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2559 เกิดปัญหาการระบาดของเชื้อโควิด-19 ขึ้น ทำให้เกิดการปรับตัวทั้งด้านสังคม การใช้ชีวิต และการศึกษา คนเกิดการเว้นระยะห่างจากกัน และแน่นอนว่าหลังจากผ่านพ้นช่วงวิกฤตโควิด-19 นี้ การดำเนินชีวิต การเรียนการศึกษาจะเปลี่ยนแปลงไป เทคโนโลยีการสื่อสารจึงมีส่วนสำคัญในการช่วยแก้ปัญหาการจัดการศึกษาในยุคใหม่ ที่เรียกว่า “ความปกติใหม่”

ธนากร คุ่มภัย, แสงอาทิตย์ เจ้วัฒนพงศ์, พงศ์ศิลป์ รัตนอุดม, สุนิษา บัวอรุณ และสมพร ปานดำ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า วิกฤตการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา หรือ โควิด-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตใหม่ในสังคมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะด้านการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นโอกาสครั้งสำคัญในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อย่างใหม่ด้วยการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทมากขึ้น

Binmanocs (2563) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า เมื่อวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 เริ่มคลี่คลายลง หลาย ภูมิภาคส่วนเริ่มพูดถึง “ความปกติใหม่” ผู้คนทั่วโลกเข้าสู่ “ความปกติรูปแบบใหม่” ในทุก ๆ ด้าน ทั้งไลฟ์สไตล์ ธุรกิจ สาธารณสุข และการศึกษา ทั้งนี้สถาบันการศึกษาก็เป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่เกิดการปรับตัวครั้งใหญ่ โดยระหว่างนี้ใกล้เปิดภาคการศึกษา นับเป็นปัจจัยสำคัญที่เกิดเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีกับการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์สำหรับนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย ให้ความเป็นความปกติใหม่ที่ต้องปรับตัวเพื่อพึ่งพาตนเองให้รอด เพราะเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นแท้จริงต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

นอกจากนี้ กองบรรณาธิการ the 101 World (2564) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมเอาไว้ที่น่าสนใจว่า นักศึกษาที่มีฐานะดีอาจเจอปัญหาเพียงแค่การเรียนออนไลน์นั้นไม่มีประสิทธิภาพ แต่นักศึกษาฐานะยากจนจะเจอปัญหาที่ใหญ่กว่ามาก เมื่อพิจารณางานศึกษาการระบาดของไวรัสโอบิลาในทวีปแอฟริกา จะพบว่าการศึกษาที่เป็นปัจจัยให้การเลื่อนขั้นทางสังคม (Social Mobility) นั้น กลายเป็นปัจจัยลบ ทั้ง ๆ ที่ในสถานการณ์ปกติการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้คนเลื่อนขั้นขึ้นได้ เพราะการระบาดส่งผลให้ครอบครัวนักศึกษาที่ยากจนนั้นไม่สามารถกลับเข้าสถานศึกษาได้อย่างถาวรได้ โลกการศึกษาหลังโควิด-19 จึงต้องปรับโฉมใหม่ หากมองในมุมบทบาทของภาครัฐ รัฐจะต้องออกมาตรการเยียวยาระหว่างวิกฤตสำหรับนักศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากการที่ไม่สามารถเรียนออนไลน์ได้ รวมทั้งยังต้องคิดมาตรการรับมือในกรณีที่นักศึกษาต้องลาออกจากการเรียนอย่างถาวร ซึ่งมาตรการเหล่านี้รัฐสามารถลงมือได้ทันที ไม่ต้องรอวิกฤตผ่านไก่อน และหลังจากนี้ต้องวางทิศทางการศึกษาในอนาคต เพื่อตอบรับกับเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอีกด้วย นอกจากนี้ รัฐต้องแยกให้ออกว่าความปกติใหม่ที่ผู้คนกำลังกล่าวถึงนั้นเป็นความผิดปกติชั่วคราว หรือจะกลายเป็นลักษณะของโลกใหม่หลังโควิด-19 จริง ๆ ประเด็นนี้สำคัญ เนื่องจากจะทำให้รัฐประเมินเรื่องเศรษฐกิจและการศึกษาได้ดีขึ้น หลายเรื่องที่มีติดบดบังตอนนี้ ที่จริงแล้วเป็นเพียงเรื่องชั่วคราว เช่น ธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม อาจไม่ล่มสลายและกลับมาดำเนินตามปกติได้ หากสามารถคิดค้นวัคซีนสำเร็จ หรือการเรียนออนไลน์ซึ่งจะมาแทนที่การนั่งเรียน ณ มหาวิทยาลัยก็อาจเป็นเรื่องชั่วคราวเช่นกัน

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้เขียนจึงสนใจศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ เพื่อนำเสนอความหมายของความปกติใหม่ (Readiness) องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ ทั้งองค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านนักศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยี ด้านคุณภาพอาจารย์ผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาในอนาคตให้มีความเหมาะสม และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังจะได้กล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

2. ความหมายของความปกติใหม่

คำว่า “ความปกติใหม่” นั้น มีผู้เชี่ยวชาญทั้งไทยและต่างประเทศ ได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ผู้เขียนขอยกตัวอย่างเพียงบางท่านเพื่อเป็นกรณีศึกษาเท่านั้น ดังนี้

ราชบัณฑิตยสภา ได้บัญญัติศัพท์ “ความปกติใหม่” โดย รองศาสตราจารย์มาลี บุญศิริพันธ์ คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ นิเทศศาสตร์ราชบัณฑิตยสภา ได้อธิบายผ่านทางเฟซบุ๊กชื่อบุญชี “Malee Boonsiripunth” เอาไว้ว่า ความปกติใหม่ แปลว่า ฐานวิถีชีวิตใหม่ รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไมคุ้นเคย รูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ ประกอบด้วยวิถีคิด วิถีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติ และการจัดการการใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้น หลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ ปัจจุบันมากกว่าจะดำรงรักษาวิถีดั้งเดิมหรือหวงหาถึงอดีต (Thaipbs, 2563)

นอกจากนี้ พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2563) ยังได้กล่าวเอาไว้ว่า วิถีใหม่ของการปฏิบัติอันเป็นผลมาจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 การใส่หน้ากากอนามัย การรักษาระยะห่างทางสังคม การทำงานที่บ้าน การสอนออนไลน์ การลดเป้าหมาย การเติบโตทางเศรษฐกิจ การเติบโตของธุรกิจออนไลน์ การกู้เงินของรัฐบาล และการแจกเงินโดยตรงให้ประชาชน คำถามคือ สิ่งเหล่านี้เป็น “ความปกติใหม่” อย่างยั่งยืนหรือเป็นปรากฏการณ์ชั่วคราวในบริบทที่ผิดปกติ ความปกติใหม่ควรเป็นบริบทใหม่ที่เกิดขึ้นมีความต่อเนื่องยั่งยืน จนทำให้แบบแผนเดิมไร้สมรรถภาพ และแบบแผนใหม่เกิดเสถียรภาพ

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ความปกติใหม่ หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติ ประกอบด้วย วิธีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติ และการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะธำรงรักษาวินัยดั้งเดิมหรือหวนหาถึงอดีต เป็นบริบทใหม่ที่เกิดขึ้นมีความต่อเนื่องยั่งยืน จนทำให้แบบแผนเดิมไร้สมรรถภาพ และแบบแผนใหม่เกิดเสถียรภาพ การศึกษาก็เช่นกัน เมื่อเกิดวิกฤตอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนไม่สามารถพบปะเพื่อถ่ายทอดและการรับความรู้เช่นเคย จึงปรับเปลี่ยนวิธีเป็นการจัดการศึกษาผ่านระบบทางไกล เช่น ระบบZoom, ระบบกูเกิ้ลมีท, ระบบไลน์ และระบบการประชุมทางไกลอื่น ๆ

3. ความหมายของความพร้อม

คำว่า “ความพร้อม” (Readiness) ความพร้อมนั้นก็ขึ้นอยู่กับผู้เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายเอาไว้มากมาย ทั้งที่ต่างกันและเหมือนกันตามความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าส่วนมากมีความคล้ายกันในรายละเอียด ผู้เขียนจึงขอความหมายของคำว่า “ความพร้อม” จากผู้เกี่ยวข้องบางท่านมาเสนอเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เพิ่มเติมดังนี้

สมใจ สืบวัฒนพงษ์กุล และนพดล เจนอักษร (2560) ให้ความหมายเอาไว้ว่า ความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความสามารถที่จะทำอะไรได้เองตามธรรมชาติ เป็นการแสดงออกของบุคคลทางด้านความคิด ความรู้สึก ทักษะ และแสดงพฤติกรรมในการเตรียมตัว เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้โดยที่ความสามารถนั้นต้องมีสภาวะสมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งการดำเนินการต่าง ๆ บุคคลจะมีความพร้อมหรือเต็มใจและยินยอมทุ่มเทพลังกายและพลังใจเพื่อบังคับเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีความพร้อมที่จะรับความเครียดและความยุ่งยากที่จะตามมา และเมื่อมีความพร้อมในทุกด้าน การเรียนรู้หรือกระทำการต่าง ๆ จะสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

รักชนก โสภพิศ (2553) ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่า การเตรียมความพร้อม เป็นการเตรียมนักศึกษาให้พร้อมก่อนออกไปเผชิญชีวิตภายนอกสถาบัน ในด้านทัศนคติ ลักษณะนิสัย ความรู้ ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการปฏิบัติงานบริการ โดยต้องมีสภาวะสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งบุคลิกภาพที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้งานทำเมื่อจบการศึกษา

จึงสรุปได้ว่า ความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความสามารถที่จะทำอะไรได้เองตามธรรมชาติ ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมของบุคคล ความครบครันหรือมีทุกอย่างครบแล้ว ซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะเป็นการเจริญเติบโตตามธรรมชาติหรือเกิดจากการเรียนรู้ฝึกฝน ความพร้อมเป็นรากฐานและแนวโน้มของบุคคลที่จะเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับความพร้อมหรือไม่พร้อม โดยองค์ประกอบของความพร้อมนั้นผู้เขียนจะได้อธิบายเพิ่มเติมในหัวข้อต่อไป

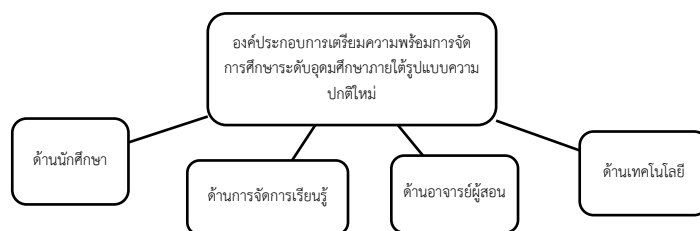
4. องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่

องค์ประกอบของการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่นั้น มีผู้เชี่ยวชาญได้สร้างแบบองค์ประกอบของความพร้อมเอาไว้มากมาย ทั้งในและต่างประเทศ ผู้เขียนได้รวบรวมไว้พอสังเขปพอเป็นกรณีศึกษาได้ดังต่อไปนี้

Downing and Thackrey (อ้างถึงใน ทวีพร ตรีผอง, พิมพ์ปวีณ์ มะณีวงศ์ และวิจิตรรัตน์ บุญทอง, 2558) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของความพร้อมสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) องค์ประกอบทางกายภาพ ได้แก่ การบรรลุนิติภาวะด้านร่างกายทั่วไป 2) องค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อมด้านความสามารถในการรับรู้ ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล 3) องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ด้านสังคม สภาพแวดล้อมรอบตัว 4) องค์ประกอบด้านอารมณ์แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์

ชนกพร ไผทสิทธิกุล (2560) ได้แบ่งองค์ประกอบของการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเอาไว้ 9 องค์ประกอบด้วยกันคือ 1) องค์ประกอบด้านการวางแผน 2) องค์ประกอบด้านการสร้างอัตลักษณ์ 3) องค์ประกอบด้านเทคโนโลยี 4) องค์ประกอบด้านการพัฒนาวิชาชีพ 5) องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้ 6) องค์ประกอบด้านความร่วมมือ 7) องค์ประกอบด้านหลักสูตร 8) องค์ประกอบด้านคุณภาพอาจารย์ผู้สอน และ 9) องค์ประกอบด้านพัฒนานักศึกษา

ดังนั้น เมื่อนำองค์ประกอบของทฤษฎีแต่ละทฤษฎีมาสังเคราะห์ ปรับปรุง และเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่สูงสุดเพื่อนำมาเป็นแนวทางการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ได้ 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ 1) องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านนักศึกษา 2) องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี 3) องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ 4) องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน ซึ่งบทความนี้จะขออธิบายเฉพาะองค์ประกอบทั้ง 4 นี้ เพื่อให้เห็นถึงการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ สามารถเขียนเป็นแผนภาพเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษา

1) องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านนักศึกษา การเรียนในยุคความปกติใหม่ นักศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติ การเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เรียนอย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างความสามารถในการเรียนแบบไร้ขอบเขต แต่ยังมีปัญหาว่านักศึกษาแต่ละรายอาจมีข้อจำกัดบางอย่าง เช่น ไม่มีอุปกรณ์รับสัญญาณสื่อการสอน หรือบางรายอาจไม่มีอินเทอร์เน็ตใช้ที่บ้าน สอดคล้องกับ สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน (2563) ได้กล่าวไว้ว่า

การเข้าถึงเทคโนโลยีระบบอินเทอร์เน็ตยังเป็นปัญหาอยู่มากยังไม่ทั่วถึง และยังมีความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (Digital Divide) คือ ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเรียนรู้เนื้อหาผ่านสื่อที่อาจารย์ผู้สอนเตรียมไว้ให้ แล้วให้นักศึกษาใช้เวลาเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาเหมือนในห้องเรียน จะทำให้นักศึกษาเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตัวเองอย่างแท้จริง สุภาพร เทพยสุพรรณ (2563) ยังได้กล่าวเสริมไว้ว่า นักศึกษาต้องดูแลรักษาสภาพจิตใจให้ดี สำหรับนักศึกษาหลายคนการเรียนรู้ด้วยตัวเองผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ถือเป็นเรื่องใหม่ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยเวลาในการปรับตัวให้กับรูปแบบการเรียนรู้แบบปกติใหม่ เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมเรียนรู้และใช้ชีวิตที่ต้องเว้นระยะห่างจากคนอื่น

จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจะเห็นได้ว่าสิ่งที่นักศึกษาควรเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดการศึกษาแบบความปกติใหม่ คือ นักศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงระบบความคิด ทักษะคิด เปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีกับการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์สำหรับนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย ดังแผนภาพต่อไปนี้

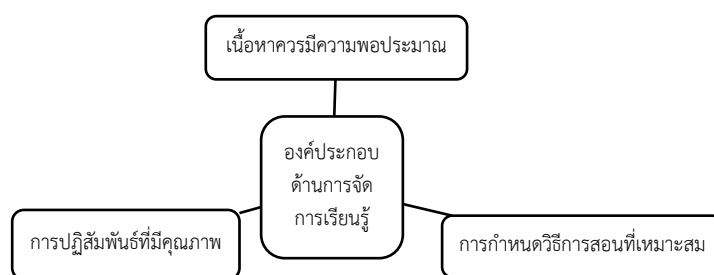
ภาพที่ 2 องค์ประกอบเตรียมความพร้อมด้านนักศึกษา

2) องค์ประกอบเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2563) ได้เสนอทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การออกแบบการเรียนรู้ คือ การวางแผนอย่างแยกแยะด้วยสติและปัญญาของอาจารย์ผู้สอนบนรากฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ให้นักศึกษาเกิดความสงสัยใคร่รู้ มีความหลงใหลที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านช่องทางและวิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติความถนัดของตนเอง จนเกิดการเรียนรู้เชิงลึก และเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้แบบทั่วไปนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นการเรียนรู้ที่ผู้สอนบรรยาย ผู้เรียนนั่งฟัง (บางครั้งไม่สนใจรับฟัง) ผู้สอนพูดฝ่ายเดียวโดยไม่สนใจข้อมูลย้อนกลับหรือการแสดงออก เพราะนักศึกษาไม่มีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของการเรียนรู้ (Ownership) ถึงแม้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้จะน่าตื่นเต้นและท้าทายเพียงใด แต่เป็นเพียงความตื่นเต้นท้าทายเพียงชั่วครู่ ชาติความยั่งยืนที่จะเสริมสร้างการเรียนรู้ในระยะยาวซึ่ง วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต (2563) ได้เสนอหลักการออกแบบการเรียนรู้ในความปกติใหม่ไว้ว่า 1) มีความพอประมาณ 2) มีเหตุผล 3) มีภูมิคุ้มกัน 4) มีคุณธรรม 5) มีความรู้

นอกจากนี้ ณิชยา พิทยาพงศกร (2563) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การจัดการเรียนรู้ของภาคการศึกษาไทย ควรเป็นการให้น้ำหนักแบบใหม่เพื่อจัดการปัญหาเดิม ปรากฏการณ์ของโควิด-19 ที่ทำให้นักศึกษาไม่ได้ไปยังมหาวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอนจัดการเรียนการสอนไม่ได้เหมือนที่ผ่านมา ทำให้เกิดความตระหนักใหม่ถึงสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นแท้จริงต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น หลักสูตรแกนกลางที่มีอยู่เดิมทะเทาะทะเกินและไม่เหมาะกับบริบทของนักศึกษาแต่ละคน ควรใช้ความตระหนักที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์นี้ มาออกแบบขนาดของการศึกษาไทย ให้น้ำหนักกับสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของนักศึกษามากกว่าเงื่อนไขที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบาย แนวคิดหรือผลประโยชน์บางอย่างที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ให้น้ำหนักกับปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษามากกว่าจำนวนชั่วโมงที่นักศึกษาอยู่ในห้องเรียนหรือเรียนผ่านสื่อโทรทัศน์หรือสื่อออนไลน์ ให้น้ำหนักกับการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความสนใจของนักศึกษา เชื่อมโยงกับชุมชนและบริบทที่นักศึกษาอยู่มากกว่าการเรียนรู้ตามมาตรฐานแบบเดียวกันทั่วประเทศ ให้น้ำหนักกับการประเมินผลเพื่อการพัฒนา

การเรียนรู้ของนักศึกษา (Formative Assessment) จากชิ้นงานและพฤติกรรมของนักศึกษามากกว่าการประเมินเพื่อการตัดสิน (Summative Assessment) เพื่อนำไปใช้ให้คุณให้โทษแก่สถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา ให้นำหนักกับการช่วยเหลือ นักศึกษาที่มีความท้าทายในการเรียน ควบคู่กับการส่งเสริมนักศึกษาคนอื่น ๆ ให้เต็มศักยภาพ เนื่องจากนักศึกษาที่ขาดแรงจูงใจ ในการเรียนเป็นทุนเดิมหรือมาจากครอบครัวยากจนมีแนวโน้มจะหลุดออกจากระบบการศึกษามากขึ้นเมื่อสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ให้นำหนักกับการเรียนรู้เพื่อสุขภาพกายและใจ ควบคู่กับการเรียนรู้ด้านวิชาการ สถานการณ์โรคระบาดส่งผลต่อสุขภาพกายและใจ ของทุกคนรวมถึงเด็ก ๆ ทุกวัย การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ยากเมื่อนักศึกษามีความเครียดหรืออยู่ในภาวะที่เป็นอันตราย การจัดการ เรียนรู้จึงควรสอดแทรกเนื้อหาความรู้เรื่องสภาวะ การดูแลสุขภาพกายและใจ เพื่อให้ นักศึกษาเรียนรู้และปรับตัวได้ท่ามกลาง สถานการณ์ครอบครัวและสังคมที่ไม่แน่นอน ให้นำหนักกับการจัดสรรทรัพยากรออนไลน์แก่นักศึกษาและครอบครัว ควบคู่กับ ทรัพยากรออนไลน์ เช่น จัดสรรสื่อการเรียนรู้ให้แก่ครอบครัวด้วยโอกาสเพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ที่บ้าน จัดให้มีอาสาสมัคร ติดตามสถานการณ์นักศึกษาในแต่ละครอบครัวและให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการดูแลลูก ในลักษณะเดียวกันกับอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่ให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ของประเทศ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์กับประชาชนในด้านต่าง ๆ ไม่เพียงแต่การศึกษาเท่านั้น

ดังนั้น จึงสรุปองค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้ 1) เนื้อหาควรมีความพอประมาณ มีเหตุผล ภูมิคุ้มกัน มีคุณธรรม มีความรู้ 2) การกำหนดวิธีการสอน เลือกกระบวนการสื่อสาร กิจกรรมการเรียนการสอน วัดและ ประเมินผลให้เหมาะสม 3) จัดการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ เชื่อมโยงกับความสนใจของนักศึกษา มีการประเมินผลเพื่อการพัฒนา การเรียนรู้ของนักศึกษา การช่วยเหลือนักศึกษาที่มีความท้าทายในการเรียนรวมทั้งสุขภาพกายและใจ ควบคู่กับการเรียนรู้ ด้านวิชาการ การจัดสรรทรัพยากรออนไลน์แก่นักศึกษาและครอบครัว ควบคู่กับทรัพยากรออนไลน์ สามารถเขียนเป็นแผนภาพ ได้ดังนี้

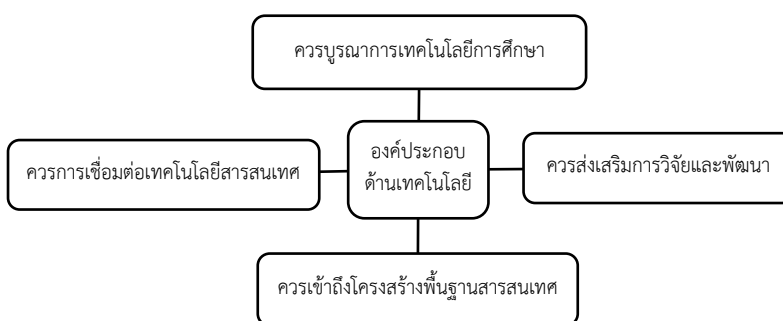
ภาพที่ 3 องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้

3) องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี แนวปฏิบัติการองค์ประกอบการเตรียมความพร้อมจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาด้านเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นที่ยอมรับและมีประสิทธิภาพ คือ การสร้างและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ ในยุคความปกติใหม่ด้วยปัญญา องค์ความรู้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน ดังจะได้อธิบายเพิ่มเติมต่อไปนี้

อินทรา กำเนิด และคณะ (อ้างถึงใน กิตติพร เนาว์สุวรรณ และชัยรัตน์ จุสปาโล, 2557) ได้กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีการศึกษาในอนาคตไว้ครอบคลุมและสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการศึกษาในยุค ความปกติใหม่ว่า ระบบการศึกษาจำเป็นต้องนำความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคต แนวโน้มของการพัฒนาและรูปแบบการใช้เทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตมนุษย์และการศึกษาในอนาคต ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การบูรณาการแบบหลอมรวมสื่อระหว่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีแพร่ภาพกระจายเสียงภายใต้อินเทอร์เน็ต 2) การแพร่กระจายภาพเสียงโดยดิจิทัล 3) การเชื่อมต่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกอุปกรณ์ 4) การพัฒนามาตรฐานเปิดโดยการเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภคภายใต้การแข่งขันทางธุรกิจ 5) การเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของคนส่วนใหญ่ 6) การจ้างงานในยุคดิจิทัล

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีนั้น ควรบูรณาการแบบหลอมรวมสื่อระหว่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การแพร่กระจายภาพเสียงโดยดิจิทัล การเชื่อมต่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกอุปกรณ์ การเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของคนส่วนใหญ่ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาตลอดจนการติดตามประเมินผล ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4 องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี

4) องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนแบบความปกติใหม่ ถือเป็นผู้ขับเคลื่อนกระบวนการจัดการศึกษาทั้งหมด ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมเพื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการจัดการเรียนรู้

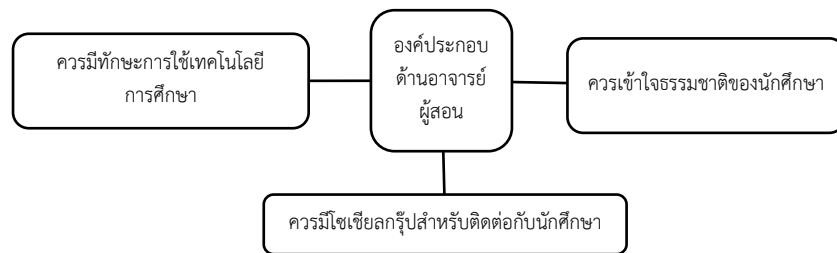
สรวมณต์ สิทธิสมาน (2563) การจะปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษาไปสู่ความปกติใหม่โดยทันทีไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะอาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องปรับวิธีการสอนจากรูปแบบเดิม ๆ นักศึกษาจำเป็นต้องปรับวิธีการเรียน รวมถึงต้องมีการปรับวิธีการประเมินและการวัดผลให้มีความเหมาะสมกับการสอนออนไลน์ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนในระดับมหาวิทยาลัยมีการปรับตัวนำร่องไปแล้ว มีการนำโปรแกรมสำเร็จรูป และแอปพลิเคชันที่จำเป็นมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตออนไลน์แล้ว

สยามรัฐออนไลน์ (2563) ได้กล่าวเอาไว้ว่า เทคนิคในการสอนออนไลน์ต้องเริ่มต้นตั้งแต่การเรียนรู้โปรแกรมที่เหมาะสมจะนำมาใช้ในการสอน โดยเลือกจากโปรแกรมที่มีข้อจำกัดน้อย ใช้งานง่าย และเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ยังต้องเตรียมตัวด้วยการเข้าอบรมการใช้โซเชียลมีเดียต่าง ๆ ที่สามารถใช้สอนออนไลน์ได้ เลือกใช้เครื่องมือที่สามารถแชร์หน้าจอให้นักศึกษาดูตามได้ และยังอัดไฟล์เก็บไว้เพื่อนำมาเปิดดูย้อนหลังหากไม่เข้าใจ ฟังก์ชันการใช้งานต้องไม่ยุ่งยาก สามารถสร้างห้องเรียนออนไลน์กับนักศึกษาจำนวนมากได้ ไม่มีข้อจำกัดเรื่องสถานที่ การเรียนออนไลน์ต้องอาศัยความมุ่งมั่นตั้งใจของทั้งอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเป็นสำคัญ อาจจะมีสิ่งรบกวนต่าง ๆ ที่ทำให้สมาธิในการเรียนรู้ลดลงได้ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมให้สามารถดึงดูดให้การเรียนออนไลน์สนุกและเข้าใจง่ายแต่ได้ประโยชน์กับนักศึกษามากที่สุด มีการสนับสนุนอย่างเต็มที่ เช่น ถ้าระบบไม่เสถียร

จะอย่างไร เอกสารต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนนักศึกษาเพื่อให้สะดวกต่อการเรียน รวมถึงต้องพยายามรับข้อเสนอแนะมาปรับปรุง สำหรับครั้งต่อ ๆ ไป การปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ โดยการเปลี่ยนมาเป็นเรียนออนไลน์เต็มรูปแบบ ต้องแบ่งเป็น 2 ส่วน

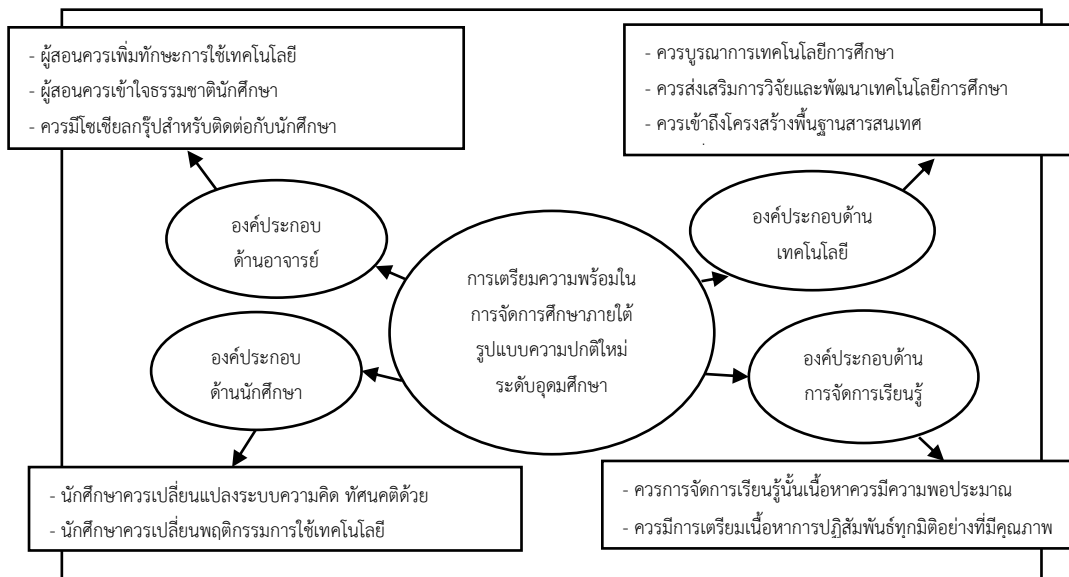
1) ส่วนของการสอนผ่านเครื่องมือหรือโปรแกรมต่าง ๆ แบบถ่ายทอดสดต้องมีความชำนาญในการใช้เครื่องมือ สามารถให้คำแนะนำกับนักศึกษาได้เมื่อเกิดปัญหา 2) การบันทึกวิดีโอไว้ เพื่อสนับสนุนให้กับนักศึกษาที่ต้องการทบทวนภายหลัง หาโปรแกรมสำหรับทำแบบทดสอบได้นอกจากนี้แล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์ออนไลน์ให้นักศึกษาทุกคนเข้าร่วมเพื่อส่งวิดีโอ, ไฟล์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามแบบแผนการเรียนออนไลน์ไม่มีสูตรตายตัว และยังมีอีกหลายรูปแบบตามสไตล์อาจารย์ผู้สอน แต่จุดมุ่งหมายของอาจารย์ผู้สอนมีเพียงต้องการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปยังนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ดังนั้น สรุปได้ว่า อาจารย์ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษาไปสู่ระบบออนไลน์ เทคนิคในการสอนออนไลน์ต้องเริ่มต้นตั้งแต่การเรียนรู้โปรแกรมที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการสอน อาจารย์ผู้สอนต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการศึกษา เนื่องจากกิจกรรมการจัดการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้กับนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่านักศึกษาสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง แล้วพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในการนำเทคโนโลยีไปใช้เพื่อการศึกษาและหาความรู้ด้วยตนเองได้ตลอดชีวิต สามารถสังเคราะห์ออกมาเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 5 องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน

ดังนั้นสามารถสรุปองค์ประกอบการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาภายใต้รูปแบบปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาดังแผนภาพ

ภาพที่ 6 องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้รูปแบบปกติใหม่

5. สรุป

ความปกติใหม่ หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติ ประกอบด้วยวิถีคิด วิถีเรียนรู้ วิถีสื่อสาร วิถีปฏิบัติและการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะดำรงรักษาวิถีดั้งเดิมหรือหวนหาถึงอดีต โดยอาจปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษาเป็นระบบออนไลน์ หรือระบบทางไกลอย่างเป็นปกติ โดยที่ประสิทธิภาพของงานหรือการเรียนรู้ไม่ได้ด้อยไปกว่าเดิม แม้นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนไม่สามารถพบปะเพื่อถ่ายทอดและรับความรู้เช่นเคย อาจปรับเปลี่ยนวิธีเป็นการจัดการศึกษาผ่านระบบการประชุมทางไกล (Video Conference) เช่น ระบบซูม, ระบบกูเกิ้ลมีท, และระบบการประชุมทางไกลอื่น ๆ องค์ประกอบที่เตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาภายใต้รูปแบบความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษา คือ องค์ประกอบด้านนักศึกษา นักศึกษาควรเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดการศึกษาแบบความปกติใหม่ คือ นักศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงระบบความคิด ทักษะคิด เปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีกับการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์ องค์ประกอบที่เตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ 1) เนื้อหาควรมีความพอประมาณ มีเหตุผล ภูมิคุ้มกัน มีคุณธรรม 2) การกำหนดวิธีการสอนควรเลือกระบบบริการ สื่อสารกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน วัดและประเมินผล ผลลัพธ์ทางการเรียนที่ดี 3) มีการปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความสนใจของนักศึกษา การประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา การช่วยเหลือนักศึกษาที่มีความท้าทายในการเรียน การเรียนรู้เพื่อสุขภาพกายและใจควบคู่กับการเรียนรู้ด้านวิชาการ องค์ประกอบที่เตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีนั้น ควรบูรณาการแบบหลอมรวมสื่อระหว่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การแพร่กระจายภาพเสียงโดยดิจิทัล การเชื่อมต่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกอุปกรณ์ องค์ประกอบที่เตรียมความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษาไปสู่ระบบออนไลน์เทคนิคในการสอนออนไลน์ต้องเริ่มต้นตั้งแต่การเรียนรู้โปรแกรมที่เหมาะสมจะนำมาใช้ในการสอน อาจารย์ผู้สอนต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการศึกษา เนื่องจากการจัดการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้กับนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่านักศึกษาสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองแล้วพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในการนำเทคโนโลยีไปใช้เพื่อการศึกษาและหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

6. รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองบรรณาธิการ The 101 World. (2564). 'โรคใหม่' สร้าง 'โลกแห่งการเรียนรู้ใหม่' : อนาคตการศึกษาไทยยุคหลัง. สืบค้นจาก <https://www.eef.or.th/future-of-thai-education-after-covid19/>
- กิตติพร เนาว์สุวรรณ และชัยรัตน์ จุสปาโล. (2557). การเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ในสถานศึกษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์*, 6(2), 156-168.
- ชนกพร ไผทสิทธิกุล. (2560). การเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*. 9(2), 132-145. สืบค้นจาก <https://www.thaiscience.info/Journals/Article/RDSS/10992138.pdf>
- ณิชา พิทยาพงศกร. (2563). ความปกติใหม่ของการศึกษาไทยคืออะไรเมื่อการเรียนทางไกลไม่ใช่คำตอบ. สืบค้นจาก <https://tdri.or.th/2020/05/desirable-new-normal-for-thailand-education/>

- ทวีพร ตรีผอง, พิมพ์ปวีณ์ มณีวงศ์, และวิจิตรรัตน์ บุญทอง. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของบุคลากรทางบัญชีเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: กรณีศึกษา ธุรกิจโรงแรม ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, กรุงเทพฯ.
- ธนากร คุ่มภัย, แสงอาทิตย์ เจ็งวัฒนพงศ์, พงศ์ศิลป์ รัตนอุดม, สุนิษา บัวอรุณ, และสมพร ปานคำ. (2564). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์สาขาช่างอุตสาหกรรมบนความปกติใหม่ ช่วงวิกฤติโควิด-19. *วารสารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. 8(3), 393-407.
- พฤษภา เครือแสง. (2558). คุณภาพการศึกษาไทยกับมาตรฐานการบริการสาธารณะของรัฐ. *วารสารนักบริหาร*, 35(2), 46-60.
- พิชัย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. (2563). รัฐประศาสนศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงสู่ยุค New Normal. สืบค้นจาก http://www.thaipaath.com/data_doc/17_crru-new-normal-pichai.pdf
- รักชนก โสภากิจ. (2553). การพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2563). การออกแบบการเรียนรู้ในความปกติใหม่. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมใจ สืบวัฒนพงษ์กุล และนพพล เจนอักษร. (2560). การเตรียมความพร้อมเพื่อส่งนักเรียนเข้าแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ. *วารสารวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต*, 13(3), 147-164.
- สยามรัฐออนไลน์. (2563). ปรับการสอนเปลี่ยนการสื่อสาร เปิดเทคนิคดึงใจผู้เรียนในบทบาทอาจารย์ยุค New Normal. สืบค้นจาก <https://siamrath.co.th/n/155085>
- สรวงมณต์ สิทธิสมาน. (2563). เรียนออนไลน์' ต้องมาพร้อมกับ 6 ตัวช่วย. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/qol/detail/9630000047169>
- สุภาพร เทพยสุวรรณ. (2563). ได้เวลาเตรียมตัวให้พร้อมทั้ง e-Learning. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/qol/detail/9630000046156>
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2563). โลกเปลี่ยน คนปรับ หลุดจากกับดัก ขยับสู่ความยั่งยืน. กรุงเทพฯ : กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม.
- Binmanocs, P. (2563). “รุ่นพี่” แนะนำน้องใหม่...เมื่อก้าวสู่รั้ว มจพ. เตรียมพร้อมใช้ชีวิตการเรียนแบบความปกติใหม่กับการศึกษาไทย. สืบค้นจาก http://www.todayhighlightnews.com/2020/06/new-normal_13.html
- Thaipbs. (2563). รู้จัก "New Normal" ฉบับราชบัณฑิตยสภา. สืบค้นจาก <https://news.thaipbs.or.th/content/292126>